

Selvitys valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain ja siihen perustuvan kihlakuntajaon tarpeellisuudesta

Työryhmän selvitysmuistio

Sisältö

1	Asian tausta ja valmistelu.....	3
2	Nykytila ja sen arviointi.....	4
3	Vaihtoehtoisia toteuttamistapoja	6
3.1	Malli 1	6
3.2	Malli 2.....	7
3.3	Malli 3.....	8
4	Työryhmän ehdotus	9
5	Arvioidut vaikutukset	10
	Liitteet	11

1 Asian tausta ja valmistelu

Valtiovarainministeriö perusti ajalle 1.2.–5.3.2021 työryhmän selvittämään valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain (126/1992) ja siihen perustuvan kihlakuntajaon tarpeellisuutta. Työryhmän tehtävänä oli selvittää nykyisen valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain ja siihen pohjautuvan kihlakuntajaon hyödyt ja haitat sekä muuttamistarpeet.

Työryhmän tuli asettamispäätöksen mukaan erityisesti selvittää, mitä oikeudellisia, hallinnollisia, taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia olisi sillä, että valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annettu laki kumottaisiin ja kihlakuntajako lakikautettaisiin. Vaikutuksia voi olla poliisin ja Rajavartiolaitoksen lisäksi myös esimerkiksi hätäkeskusten tehtävien järjestämiseen. Samalla työryhmän tulee esittää vaihtoehtoisia tapoja säätää poliisilaitosten ja Rajavartiolaitoksen aluejaosta.

Työryhmän muodostivat lainsäädäntöneuvos Elina Isoksela ja finanssineuvos Teemu Eriksson valtiovarainministeriöstä, strategiapäällikkö Ari Evwaraye, lainsäädäntöneuvos Tiina Ferm, hätäkeskusylitarkastaja Juha-Veli Frantti ja hallitusneuvos Riitta Aulanko sisäministeriöstä, poliisitarkastaja Sami Kalliomaa Poliisihallituksesta ja lainsäädäntöneuvos Jaana Heikkinen Rajavartiolaitoksesta. Työryhmän puheenjohtajana toimi hallitusneuvos Janne Öberg ja sihteerinä erityisasiantuntija Miira Lehto valtiovarainministeriöstä. Työryhmä kuuli oikeusministeriön asiantuntijaa valtion paikallishallintoa koskevista perustuslaillisista kysymyksistä. Työryhmä kokoontui neljä kertaa ja valmisteli tehtävänsä mukaisesti oheisen selvitysmuistion.

2 Nykytila ja sen arviointi

Valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annettu laki (126/1992) koskee sen 1 §:n 1 momentin mukaan valtion paikallishallinnon ja sen aluejaon kehittämistä. Lakia sovelletaan sen 1 §:n 2 momentin mukaan poliisitoimen, syyttäjän- ja ulosottotoimen sekä, sen mukaan kuin erikseen säädetään, muun valtion paikallishallinnon aluejakoihin. Lain 2 §:n mukaan sen tavoitteena on parantaa palvelujen laatua ja kansalaisten oikeusturvaa, turvata palvelujen riittävä ja tasapuolinen saatavuus maan eri osissa sekä luoda edellytykset toimintojen kokoamiselle yhteen, päätösvalan siirtämiselle paikallistasolle ja palvelujen taloudelliselle tuottamiselle. Lisäksi pykälän mukaan palveluja ja kansalaisten oikeusturvaa parannettaessa on otettava huomioon, mitä perustuslain 17 §:ssä säädetään ja mitä saamenkielisten palvelujen ja oikeusturvan tasapuoliseksi järjestämiseksi on tarpeen. Lain 3 §:ssä säädetään kihlakuntajaosta. Pykälän mukaan läänin alue jaetaan kihlakuntiin kuntien rajoja noudattaen. Jaosta päättää valtioneuvosto. Kihlakuntia muodostettaessa tulee ottaa huomioon eri alueiden erityispiirteet, kuten asukasmäärä, asukastiheys, laajuus, liikenneyhteydet ja kieliolot niin, että syntyy edellytykset 2 §:ssä mainittujen tavoitteiden saavuttamiselle. Lain kihlakunnan virastoja koskevat 4-7 § on kumottu. Lain 8 §:n mukaan tehtävien järjestämisestä Ahvenanmaan maakunnassa on säädetty erikseen.

Varsinainen kihlakuntahallinto (kihlakunnanvirastot) purettiin valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annettuun lakiin tehdyillä muutoksilla vuoden 2008 alusta lukien. Syyttäjän organisaatiouudistuksen (voimaan 1.10.2019), maistraattien muodostettua yhdessä Väestörekisterikeskuksen kanssa valtakunnallisen Digi- ja väestötietoviraston vuoden 2020 alusta ja ulosottotoimen uudistuksen (voimaan 1.12.2020) myötä poliisitoimi on ainoa jäljelle jäävä valtion viranomaisena, jonka toiminta on lain tasolla (laki poliisin hallinnosta 110/1992, 6 §) säädetty noudattamaan paikallishallinnon aluejaotusta eli kihlakuntajakoa. Lisäksi rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (651/2005) 16 §:ssä säädetään raja- ja merivartiostojen toimialueista kihlakuntajakoon perustuen.

Valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annettu laki on asiallisesti vanhentunut. Kihlakuntajaolla ei ole enää sitä merkitystä, kuin sillä on aikanaan ollut. Kihlakuntajaon lisäksi myös valtion paikallishallinto on käsitteenä muuttunut siitä, kuin kyseinen laki on säädetty. Viranomaisten toimivalta on joko valtakunnallista taikka alueellista. Valtion hallinnollisia jakoja ei enää muodosteta kyseistä lakia soveltaen. Esimerkiksi poliisilaitosten (11 kappaletta) alueet, Uttamaata lukuun ottamatta, noudattavat maakuntien rajoja ja kattavat yhden tai useamman maakunnan. Lain soveltamisalaa kokevat säännökset ovat teknisestikin osittain vanhentuneet ja kokonaisuudessaan säännös on harhaanjohtava. Laissa ei muun muassa ole otettu huomioon lääninhallitusten lakkauttamista aluehallintovirastoja koskeneen uudistuksen yhteydessä

vuonna 2010. Lakiin ei ole tehty muutoksia myöskään syyttäjätoimen ja ulosottolaitoksen organisaatiosäännöksiä muutettaessa. Poliisilaitosten toimialueista annetussa valtioneuvoston asetuksessa ja rajavartiolaitoksesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa on omaksuttu säätämistapa, jossa kihlakuntiin viitataan erisnimillä. Kihlakuntien nimet ovat perustuneet lääninhallitusten antamiin päätöksiin. Päätökset, ja niitä koskeva lainsäädäntö, eivät ole enää voimassa. Kihlakuntia koskevat säännökset ovat omiaan hämärtämään niihin teknisessä riippuvuussuhteessa olevien aluejakopäätösten ymmärrettävyyttä.

Valtiolla voi perustuslain 119 §:n mukaisesti olla keskushallintoon kuuluvien yksiköiden lisäksi alueellisia ja paikallisia viranomaisia. Perustuslain varsin yleisellä säännöksellä on ollut tarkoitus mahdollistaa valtionhallinnon joustava kehittäminen. (HE 1/1998 vp, s. 173/II). Valtion alue- ja paikallishallinnon perusteista tulee säätää lailla. Näillä perusteilla tarkoitetaan alue- ja paikallishallinnon yleistä rakennetta, kuten hallinnollisen jaotuksen perusteita (mm. PevL 29/2006, PevL 5/2008, PevL 21/2009). Perustuslaki, toisin kuin sitä edeltänyt valtiosääntö, ei edellytä kihlakuntajaosta säätämistä. Ei myöskään ole välttämätöntä, että valtiolla tosiasiallisesti olisi paikallishallinnon viranomaisia, jotka noudattaisivat kihlakuntajakoa tai vastaavaa yleistä valtion paikallishallinnon jakoa. Valtion paikallishallinnon rakenteita koskevaa yleislakia ei ole perustuslain näkökulmasta oltava olemassa, jos sitä ei tosiasiallisesti paikallishallinnon aluejakoihin sovelleta. Kihlakuntajaosta luopumiselle ei vaikuttaisi olevan esteitä. Perustuslain tulkinnassa lähtökohtana on joustavuus. Koska paikallistason hallintoa ei enää paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain tarkoittamassa mielessä ole, olisi laki paikallishallinnon kehittämisen perusteista syytä kumota. Jos paikallishallintotasoista hallintoa lähdetäisiin uudestaan perustamaan, edellyttäisi perustuslain lain säännös, että siitä säädetään riittävästi lainsäädännössä.

3 Vaihtoehtoisia toteuttamistapoja

Työryhmän tuli toimeksiantonsa mukaisesti esittää vaihtoehtoisia tapoja säätää poliisilaitosten ja Rajavartiolaitoksen aluejaosta. Työryhmä keskusteli kolmesta eri mallista joko kumota tai muuttaa laki valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista.

3.1 Malli 1

Kumottaisiin laki valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista (126/1992).

Tavoitteena on selkiyttää sääntelyä ja ohjausta kumoamalla teknisesti ja asiallisesti vanhentunut valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annettu laki.

Valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain 2 §:ssä säädetään, että lain tavoitteena on parantaa palvelujen laatua ja kansalaisten oikeusturvaa, turvata palvelujen riittävä ja tasapuolinen saatavuus maan eri osissa sekä luoda edellytykset toimintojen kokoamiselle yhteen, päätösvalan siirtämiselle paikallistasolle ja palvelujen taloudelliselle tuottamiselle. Valtion hallinnollisia jakoja tai palvelurakennetta ei kuitenkaan enää muodosteta kyseistä lakia soveltaen ja kyseinen laki muodostaa harhaanjohtavan kuvan lainsäädännön tilasta ja valtionhallinnon rakenteesta. Kyseisen lain tavoitepykälä käy tarpeettomaksi, sillä hallituksen esitykseen eduskunnalle laiksi valtion palveluiden saatavuuden ja toimintojen sijoittamisen perusteista sisältyvän lakiehdotuksen on tarkoitus toimia vastaisuudessa lainsäädännöllisenä perustana valtion alueelliselle läsnäololle ja palveluiden saatavuudella.

Kihlakuntajaon lakkaaminen edellyttäisi muutoksia lakiin poliisin hallinnosta (110/1992), valtioneuvoston asetukseen poliisilaitosten toimialueista (415/2013), ja rajavartiolaitoksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen (651/2005).

Poliisilaitosten ja Rajavartiolaitoksen hallinnolliset aluejaotukset olisi perusteltua määrittellä vastaisuudessa maakuntajakolaissa (1159/1997) tarkoitettujen maakuntien tai kuntarajojen perusteella. Muutos olisi tekninen. Lisäksi teknisiä muutoksia voi olla tarpeen tehdä poliisihallinnon ja Rajavartiolaitoksen hallinnon sisäisiin määräyksiin, kuten työjärjestyksiin.

3.2 Malli 2

Päivitettäisiin teknisesti laki valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista (126/1992) vastaamaan nykytilaa.

Poistettaisiin 1 §:stä nimenomainen viittaus muuhun, kuin poliisitoimeen (poistetaan viittaus syyttäjätöimeen ja ulosottoimeen).

Arvioitaisiin 2 §:n tarpeellisuutta, sillä poliisin hallinosta annettuun lakiin sisältyy omat asiaa koskevat säännöksensä. Sen 6 §:n mukaan muodostettaessa poliisilaitosta, tulee ottaa huomioon eri alueiden erityispiirteet, kuten asukasmäärä, asukastiheys, laajuus, liikenneyhteydet sekä kieliolot ja aluejaotuksen vaikutus viranomaisen kielilain 6 §:ssä tarkoitettuun kielelliseen asemaan.

Muutetaan 3 §:n 1 mom. siten, että siinä ei enää viitata läänin alueeseen. Lääni korvattaneen maakunnalla. Poistetaan viittaus lääninhallitukseen. Selvitetään kuultavat tahot. Niitä lienevät ainakin kunnat. Tämän lisäksi lienee kuultava sisäministeriötä ja sen hallinnonalan virastoista poliisihallitusta ja Rajavartiolaitosta, mahdollisesti myös poliisilaitoksia.

Lain 3 §1:n 2 mom. tulee selvittää. Sen mukaan kihlakuntia muodostettaessa tulee ottaa huomioon eri alueiden erityispiirteet, kuten asukasmäärä, asukastiheys, laajuus, liikenneyhteydet ja kieliolot niin, että syntyy edellytykset 2 §:ssä mainittujen tavoitteiden saavuttamiselle. Yksikään valtion hallinnon toimialue ei muodostu Helsingin poliisilaitosta lukuun ottamatta vain yhdestä kihlakunnasta, vaan lukuisista kihlakunnista. Usein myös useasta maakunnasta. Näin ollen yhden kihlakunnan muodostamista koskeva säännös vaikuttaa tarpeettomalta.

4-7 §:t on jo kumottu.

Lain 8 §:ssä säädetään, että laissa tarkoitettujen tehtävien järjestämisestä Ahvenanmaan maakunnassa on säädetty erikseen. Säännökseen ei ole havaittu liittyvän muutostarpeita.

9 §:ssä säädetään lain voimaantulosta.

Lain tekninen päivittäminen ei poistaisi ongelmaa, joka liittyy poliisilaitosten toimialueista annetussa asetuksessa (415/2013) omaksuttuun säätämistapaan. Ko. säännöksessä viitataan kihlakuntiin nimillä, joita ei enää lailla tai lain nojalla annetussa määräyksessä määritellä. Nimet ovat perustuneet lääninhallitusten päätöksiin. Päätökset eivät ole enää voimassa.

3.3 Malli 3

Päivitettäisiin teknisesti laki valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista (126/1992), kuten vaihtoehdossa 2, mutta säädettäisiin, että valtion paikallishallinnon toimialueet muodostuisivat yhden tai useamman kunnan alueesta. Malli 3 edellyttäisi vastaavat muutokset lakiin poliisin hallinnosta (110/1992), valtioneuvoston asetukseen poliisilaitosten toimialueista (415/2013), ja rajavartiolaitoksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen (651/2005), kuin mitä on kuvattu mallissa 1.

4 Työryhmän ehdotus

Työryhmä päätyi pitämään mallia 1 selkeimpänä. Tavoitteena on selkiyttää valtion hallinnon rakenteellisia säännöksiä. Se onnistuisi parhaiten kumoamalla teknisesti ja asiallisesti vanhentunut valtion aluehallinnon kehittämisen perusteista annettu laki ja tekemällä tarvittavat muutokset sisäministeriön hallinnonalan säädöksiin.

Työryhmä käsitteli luonnoksia muutosehdotuksiksi lakiin poliisin hallinnosta (110/1992), valtioneuvoston asetukseen poliisilaitosten toimialueista (415/2013), ja rajavartiolaitoksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen (651/2005). Lakiteknisesti toimivimmiksi vaihtoehtoiksi arvoitiin mallit, joissa viranomaisten toimialueet on säädöksissä määritelty perustumaan maakuntiin ja kuntiin. Lähtökohtaisesti toimialueet olisivat yhden tai useamman maakunnan kokoisia, mutta tarkoituksenmukaisuussyistä toimialueita määritettäisiin osittain myös kuntien rajojen mukaan. *Alueet vastaisivat maantieteellisiltä rajoiltaan nyt voimassa olevia, eikä niitä esitetä muutettaviksi.*

Säädösluonnokset ovat muistion liitteenä.

Työryhmän asettamispäätöksen mukaan työryhmän esitykset voi olla työryhmän havainnoista riippuen mahdollista yhdistää samaan hallituksen esitykseen kuin valtiovarainministeriössä valmistelussa oleva laki valtion palveluiden saatavuuden ja toimintojen sijoittamisen perusteista. Työryhmä kuitenkin arvioi, että säädösmuutokset on tarkoituksenmukaisinta toteuttaa omana suppeana hallituksen esityksenä kevään 2021 aikana.

5 Arvioidut vaikutukset

Työryhmän tuli asettamispäätöksen mukaan erityisesti selvittää, mitä oikeudellisia, hallinnollisia, taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia olisi sillä, että valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annettu laki kumottaisiin ja kihlakuntajako lakautettaisiin.

Esityksen mukaan kumottaisiin teknisesti ja asiallisesti vanhentunut laki valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista. Yleisenä valtion paikallishallinnon perustana merkityksettömäksi käynyt kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettu kihlakuntajako lakkaisi. Valtion hallinto ei enää rakennu kyseiseen lakiin perustuen, lukuun ottamatta lakiteknistä yhtyettä kihlakuntajaon ja poliisilaitosten alueiden ja raja- ja merivartiostojen toimialueiden välillä.

Valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain kumoutumisella ei arvioida olevan hallinnollisia, taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia poliisin toimialalla tai Rajavartiolaitokseen. Kumoamisen vuoksi paikallispoliisin ja Rajavartiolaitoksen hallinnolliset alueet tulee määrittellä maantieteellisesti perustumaan maakunta- ja kuntarajoihin. Käytännössä poliisilaitosten, niiden ruotsinkielisten palvelujen turvaamiseksi perustettujen alueellisten yksiköiden tai Rajavartiolaitoksen vartiostojen maantieteelliset toimialueet pysytettäisiin valtioneuvoston asetuksissa entisellään, eikä vaikutuksia aluejakoihin ja viranomaisten tehtäviin ja toimivaltuuksiin lain kumoamisen vuoksi syntyisi. Esityksellä ei ole vaikutuksia ruotsinkielisiin palveluihin eikä muutoinkaan kielellisten oikeuksien toteutumiseen.

Hätäkeskusten yhteistoiminta-alueet muodostuvat yhdestä tai useammasta maakunnasta. Muutokset, joilla siirretään joku kunta toisen maakunnan alueelle saattaa vaikuttaa hätäkeskustoimintaan lähinnä koskien hätäpuheluiden ohjausta. Käyttöön on otettu verkottunut toimintamalli, jonka ansiosta voidaan hätäilmoituksiin liittyviä tehtäviä hoitaa alueesta riippumatta huolimatta siitä, että hätäpuhelut ensisijaisesti ohjataan yhteistoiminta-alueen hätäkeskukseen. Kihlakuntajaolla ei Hätäkeskuslaitoksen toimintaan ole toiminnallista tai taloudellista merkitystä.

Valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetun lain kumoamisella ei arvioida olevan hallinnollisia, taloudellisia tai toiminnallisia vaikutuksia. Työryhmän ehdottamat muutokset ovat teknisiä. Lain kumoamisen voidaan arvioida yleisesti selkeyttävän valtion hallinnollisia jakoja koskevaa sääntelyä ja keventävän jossain määrin hallinnollista taakkaa vaikutuksiltaan merkityksettömäksi käyneiden kihlakuntajakopäätösten valmistelun poistuessa.

Liitteet

Säädösluonnokset

Laki poliisin hallinnosta

6 §

Paikallispoliisi

Paikallinen poliisitoimi järjestetään kihlakunnittain siten, että poliisilaitoksen toimialueena on yksi tai useampi kihlakunta. Poliisilaitos vastaa myös poliisin tehtäviin liittyvien kansalaisten palvelujen tasapuolisesta saatavuudesta ja laadusta toimialueellaan. Poliisilaitosten toimialueet järjestetään siten, että poliisilaitoksen toimialueena on yksi tai useampi maakunta tai kunta. Poliisilaitosten toimialueista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään poliisilaitoksista, joiden toimialueena on useampi kihlakunta. Poliisilaitoksella voi olla alueellisia yksiköitä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään alueellisen yksikön toimialueesta. Alueellisen yksikön kielellisestä asemasta säädetään kielilain (423/2003) 6 §:n 2 momentissa. Sisäministeriö päättää poliisilaitoksen toimipisteiden sijaintipaikoista.

Muodostettaessa poliisilaitos, jonka toimialueena on useampi maakunta kihlakunta, tulee ottaa huomioon eri alueiden erityispiirteet, kuten asukasmäärä, asukastiheys, laajuus, liikenneyhteydet sekä kieliolot ja aluejaotuksen vaikutus viranomaisen kieliain 6 §:ssä tarkoitettuun kielelliseen asemaan. Lakkaavien poliisilaitosten poliisipäällikön virat lakkautetaan ja perustetaan uusi poliisilaitoksen poliisipäällikön virka. Täytettäessä edellä mainittua poliisilaitoksen poliisipäällikön virkaa ensi kertaa virka saadaan täyttää sitä haettavaksi julistamatta. Lakkautettavan poliisipäällikön viran haltija sijoitetaan uudelleen ammattitaitoansa ja kykyänsä vastaaviin tehtäviin.

Valtioneuvoston asetus poliisilaitosten toimialueista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään poliisin hallinnosta annetun lain (110/1992) 6 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa xx/20xx:

1 §

Helsingin poliisilaitoksen toimialueena on Helsingin kaupunki.

Länsi-Uudenmaan poliisilaitoksen toimialueena ovat Espoon, Hangon, Kauniaisten, Karkkilan, Lohjan ja Raaseporin kaupungit sekä Inkoon, Kirkkonummen, Siuntion ja Vihdin kunnat.

Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen toimialueena ovat Hyvinkään, Järvenpään, Keravan, Loviisan, Porvoon ja Vantaa kaupungit sekä Askolan, Lapinjärven, Myrskylän, Mäntsälän, Nurmijärven, Pornaisten, Pukkilan, Sipoon ja Tuusulan kunnat.

Lounais-Suomen poliisilaitoksen toimialueena ovat Satakunnan ja Varsinais-Suomen maakunnat.

Hämeen poliisilaitoksen toimialueena ovat Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen maakunnat.

Kaakkois-Suomen poliisilaitoksen toimialueena ovat Etelä-Karjalan ja Kymenlaakson maakunnat.

Pohjanmaan poliisilaitoksen toimialueena ovat Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan ja Pohjanmaan maakunnat.

Sisä-Suomen poliisilaitoksen toimialueena ovat Keski-Suomen ja Pirkanmaan maakunnat.

Itä-Suomen poliisilaitoksen toimialueena ovat Etelä-Savon, Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon maakunnat.

Oulun poliisilaitoksen toimialueena ovat Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnat.

Lapin poliisilaitoksen toimialueena on Lapin maakunta.

2 §

Länsi-Uudenmaan poliisilaitoksessa on alueellinen yksikkö, jonka toimialueena on Hangon ja Raaseporin kaupungit sekä Inkoon kunta. Pohjanmaan poliisilaitoksessa on alueellisia yksiköitä, joiden toimialueina ovat Kaskisten, Kristiinankaupungin, Närpiön, Pietarsaaren ja Uudenkaarlepyyn kaupungit sekä Korsnäsän, Kruunupyyn, Luodon, Maalahden, Mustasaaren, Pedersören ja Vöyrin kunnat. Lounais-Suomen poliisilaitoksessa on alueellinen yksikkö, jonka toimialueena on Paraisten kaupunki ja Kemiönsaaren kunta.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan x päivänä xkuuta 20xx.

Tällä asetuksella kumotaan kihlakuntien poliisilaitosten toimialueista annettu valtioneuvoston asetus (415/2013).

Valtioneuvoston asetus rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:n muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti
muutetaan rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (651/2005) 16 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 122/2015, seuraavasti:

16 §

Hallintoyksiköiden toiminta-alueet

Vartiostojen toimialueet ovat seuraavat:

- 1) Kaakkois-Suomen rajavartioston toimialueeseen kuuluvat Etelä-Karjalan, Etelä-Savon ja Kymenlaakson maakunta; Etelä-Karjalan maakunnan alueella Parikkalan kunnassa sijaitsevan Pyhäjärven vesialue kuuluu kuitenkin Pohjois-Karjalan rajavartioston toimialueeseen ja Kymenlaakson maakunnan alueella Kotkan kaupunki ja Pyhtään kunta sekä Haminan kaupungin ja Virolahden kunnan alueella sijaitsevat merialueet kuuluvat kuitenkin Suomenlahden merivartioston toimialueeseen;
- 2) Pohjois-Karjalan rajavartioston toimialueeseen kuuluvat Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon maakunta sekä Etelä-Karjalan maakunnan alueella Parikkalan kunnassa sijaitsevan Pyhäjärven vesialue;
- 3) Kainuun rajavartioston toimialueeseen kuuluu Kainuun maakunta sekä Pohjois-Pohjanmaan maakunnasta Kuusamon ja Pudasjärven kaupunki sekä Taivalkosken kunta;
- 4) Lapin rajavartioston toimialueeseen kuuluu Lapin maakunta; Kemin ja Tornion kaupunki sekä Keminmaan, Simon ja Tervolan kunta kuuluvat kuitenkin Länsi-Suomen merivartioston toimialueeseen;
- 5) Suomenlahden merivartioston toimialueeseen kuuluvat Kanta-Hämeen, Päijät-Hämeen ja Uudenmaan maakunta sekä Kymenlaakson maakunnasta Kotkan kaupunki, Pyhtään kunta sekä Haminan kaupungin ja Virolahden kunnan alueella sijaitsevat merialueet;
- 6) Länsi-Suomen merivartioston toimialueeseen kuuluvat Ahvenanmaan, Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Pohjois-

Pohjanmaan, Satakunnan ja Varsinais-Suomen maakunta, Lapin maakunnasta Kemin ja Tornion kaupunki sekä Keminmaan, Simon ja Tervolan kunta; Pohjois-Pohjanmaan maakunnasta Kuusamon ja Pudasjärven kaupunki sekä Taivalkosken kunta kuuluvat kuitenkin Kainuun rajavartioston toimialueeseen.
